

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 86 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szerkesztésével
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti

A pécsi pályaudvar.

Pécs, 1896. augusztus hó 31.

(*) Elhatározott dolog, hogy a mai forgalmi igényeknek meg nem felelő kicsi és szűk pécsi pályaudvar a modern kívánalmaknak megfelelőleg kibővített, új tágas felvételi és raktári helyiségek, valamint a hivatalnokok számára elegendő lakás helyiség építették, sőt a postahivatal is itt nyerne elhelyezést. Az összes költségek 630.000 frtban megállapítvák, mihez Pécs városa 80.000 frttal járul és most csupán a kisajátítási tárgyalások késleltetik a munka megkezdését, melyhez azonban kora tavasszal mindenestre teljes erővel hozzáfognak.

Mivel egy impozáns és nem muló jelentőségű alkotásról van szó, célirányosnak tartjuk, egy kiváló szaktekintélynek gondos megfigyelése és előttünk is nyilvánított véleménye alapján (megsugathatjuk: műegyetemi tanár az illető) reámutatni egy olyan mulasztásra, mely a tervezők figyelmét úgy a bejárás, mint a tervezet elkészítése során kikerülte. És ez nem más, mint a siklósi-utcai vasuti átjáró, mely a jövőben, sőt nem is a messze jövőben, kiszámíthatatlan kalamitásoknak lehet szülő oka.

Jelenleg, mikor az üszöghi irányban naponként mintegy 25—30 vonat közlekedik, s igen természetesen ez alatt az idő alatt a vasuti sorompók leeresztvük,

ha átlag csak 10—10 percet számítunk egy-egy vonatra, amíg t. i. a kocsiforgalomnak szünetelnie kell, úgy már ezt is nagy idővesztésnek és kellemetlenségnek kell tartanunk azokra a kereskedőkre, üzletemberekre, vásárosokra nézve, akik a jelzett közlekedési utat igénybe veszik. Ez körülbelül manapság öt órai felfüggesztést jelenti a közlekedésnek és igen sokszor voltunk szemtanúi, hogy úgy a sorompó innenső, mint tulsó részén 50—60 meg-rakott és üres kocsinak kellett vesztegelnie, temérdek kárt és idővesztést okozva a kereskedőknek. Mert bizony ma, a XIX. század végén, az idő pénz.

Mi lesz azonban, ha a dolnimiholjáci, meg a pécsváradi vasutak is kiépülnek, melyek tervszerint az új sörgyár tájékán fognak be-, illetve kiágazni és az összes forgalmat azon a kritikus siklósi-utcai átjárón fogják közvetíteni, mely eddigelé is naponként átlag és összesen öt óráig van elzárva a közlekedés elől. Ekkor, valamint a többi vonalok forgalmának emelkedésével nem 30. de 60, sőt lehet hogy 80, vagy pláne 100 vonat is fog közlekedni azon a jelzett helyen, amikor is a kocsiforgalom napi átlagban nem öt, hanem tíz, vagy tizenkét óráig lesz felfüggesztve, ami valami tulságos nagy szerencsének nem mondható azokra nézve, kik a siklósi-utcán keresztül akarnak járműveikkel a városba bejönni, vagy onnét kimenni.

Vegyük hozzá, mert hát előrelátó városatyáinknak tovább is kell látniuk az orruknál, hogy erre az utvonatra van tervezve az új központi temető, szintén ide fog esni az új vágóhid a marhavásárral, a honvéd sátoztábor is kaphat állandó lakos-ságot, az arra fekvő gyáraknak is emelkedhetik a forgalmuk: képzeljük el tehát azt a kocsitorlóást, a mely itt a napnak minden szakában végbe fog menni. Biz ez valóságos kanabokai állapot lesz, melyen segíteni — úgy majd 10—15 esztendő múlva — késő lesz, mert a drága pályaudvar kész lévén a pályatesttel együtt, annak felemelése, hogy a siklósi-utca át-hidaltassék a vasut számára és a kocsiközlekedés egy modern szerkezetű vashid alatt menjen végbe, lehetetlen lesz, mert a vele járó költségek aránytalanul magasak lennének.

Most azonban az építkezési munkálatokat még el sem kezdték, lehet a kalamitáson segíteni olyformán, hogy maga a pályaudvar is megfelelően emeltetik s ennek arányosan a pályatest is, úgy hogy az áthidalás megejthető lesz aránylag csekély, 20—30.000 frtnyi költséggel, a mi ugyszólván semmi, még ha mindjárt a városnak is kellene adni, csak hogy a város adózó polgárainak érdeke annyi, még most alig kiszámítható, hátrányt és károsodást ne szenvedjen.

Megszoktuk már, hogy Pécssett min-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Anyámnak.

Mikor elbucsuztam,
Karjaidba zártál
S könyeid arjától,
Hozzám nem is szóltál.
Én is néma voltam;
Csak a szívem sajgott
S úgy leheltem rád
Fájó bucsucsókat.

Kinos volt a válasz
Mindketőnkre nézve,
Mert hisz messze mentem,
Egy kétes jövőbe.
Te aggódtál értem,
Féltél elbocsátni
Mert hisz nem tudhatrad,
Hogy fogsz e még látni?

Te aggódtál értem,
Én meg te miattad.
Ronsolt egészséged,
Fájó leikéd miatt.
Igy váltunk el akkor
Szó nélkül, hallgatva . . .
Csak az estharang szólt
Imára biztatva . . .

És te letérdeltél,
Imádkostál értem.
Hogy Isten segítsen
S vezérelje léptem.
S hogy imád bevégezd,
Átöleltél újra

S nyugodtan bocsátál
Hosszu, rögső utra.

És én messze mentem,
Elszakadtam tőled;
S most innét távolból
Küldök üdvözlötet.
Köszöntelek anyám,
— Miudenem vagy nekem.
— Áldását adja rád —
Istent arra kérem.

Miattam ne aggódj,
Mert, — bár küzdenem kell,
Cüggedni nem fogok,
S bizalmam nem hagy el.
Mert azt, kinek ilyen
Anyát adott Isten,
Bizton tudom s hiszem,
Soha sem hagyja el. —

Csontos Sándor.

A báró somfa botja.

Tudvalevő dolog, hogy a négylovas parádéskocsis közből tartozik azoknak, kik a cselédség arisztokratái. Ha mi dolga: zabl-

fényesítés, lócautakolás, kocsikenés, — a lovászgyerekekkel végezteti. S ha néha kaszát fog, hogy a kert alatt a lucernából, honnét a hosszufülvű, nyenc nyul ugrik ki rendszerint, kaszálgasson: a vörösa posztó mellényében, structollas kalapban, míg a kaszakövet kaszája élén végighuzogatja: könnyen nézi odább a sárga tarló az aranykékkel rakódó béresszekereket. A lucernára arnyéket vetnek a kert-kerítés nagy akácfái. Ide közel a pirosó fejű nagy lóheretábla, melyből a kis rattler-kutya nehézkesen fölrebend fogolycsapatot zavart ki. Azt már nem méltatja kaszája élére. Azt a robotos kaszálja meg a négy paripának.

A parádés kocsisnak, ha még legény, a legszivesebben akad fehércseléd is, ki beszélje bécsi piros zsebkendőjét s ki rája fehéritsen.

A buzáki bárót azonban nehéz kiszolgálni parádés kocsisnak, mert az oly epés zuzáju, zsembes egy uraság, hogy annak kedvére való kocsis nem terem talán egész nagy Magyarországon. Báró a neve, de valójában rusztikus vén medve, aglegény-sorban.

Mielőtt fölülne virágos, garádicsos verandája előtt zöld üléses hintájára, a lovászgyerekekkel a kocsi előtt a négy lovat előbb mindig körbe járja és a sárga ábrázata olyan szigorú lesz legalább is, mint a század lovait

dig csak akkor jönnek reá, hogy valami nagy alkotás alaposan el van rontva, a midőn már készen van. Így jártunk majdnem összes építkezéseinkkel, így jártunk magával a budapest— pécsi vasuttal, melyet Sz. Lőrincnek vezettek, örök időkre megbénítva ezáltal Pécs kereskedelmi és forgalmi fellendülését, így jártunk a különféle kisajátításokkal, mint például a Spitzer és Nöthig-féle, a Heindlhoffer-féle házak kisajátításával: mikor olcsón voltak kaphatók, nem kellett, mert az a bizonyos strucc-politika nem engedte, hanem megvettük háromszoros áron, mikor a közvélemény nyomásának engedve intéző férfaink beleegyezni voltak kénytelenek a megvásárlásba.

Ugyanigy lesz ez a bizonyos vasuti átjáró ügye. A mostani urak, a kik a város sáfárai jobban, rosszban, már rég felvehetik a néhai nevet és hervadhatlan érdemeik jegyzőkönyvileg is meg lesznek örökítve, midőn a felzuduló közvélemény fogja döngetni a tanács és a közgyűlés ajtaját, hogy az immár sérelemmé lett átjáró eltávolíttassék, illetve ha már másként nem lehet, a város töltesse föl a siklósi utcát és hidaltassa át a vasutat a kocsiközlekedés számára. Mert bizony könnyen megeshetik, hogy magán vállalkozónak jön meg az ötlete, hogy áthidalja saját költségén a vasutat és megfelelő vármért engedi át rajta a terhes kocsikat, a melyek boldogtalan tulajdonosai szívesen fogják az obulusokat kiuzzadni, csak hogy ne kelljen nekik órahosszat várakozni a robogó és baktató vonatokra. Ha megtehette ezt az elmúlt szombaton egy élelmes berkocsis a város kellős közepén, midőn ugyanis a megtorlódtott víztömeg a Bedő-féle kávéház előtt lehetlenné tette gyalogszerrel a másik oldalra való közlekedést, hát innét a Vademberig tiz krajcárjával szállította át a közönséget.

No de mi még mindig akarjuk hinni, hogy a városi urak megszívlelik az itt elmondottakat és befolyásukat az illetékes

vizsgáló lovaskapitányé. De mit mondom, a buzáki báró még ennél is kegyetlenebb.

A lovászgyerek sorjába emelgeti mind a négy lónak a lábát. És jaj, ha egyetlen patkószeg hiányzik a vasalásról, jaj, ha a ló patkáján nincs fényes lakatere beabiztosítva. Ha sörénye nincs nyergesnek, ostorhegyesnek innen, gyeplősnek, kisafásnak amonnan simítva. Ha a ló torkán egyetlen kehintés kissaladjon, ha akármilyen kicsit megizzadjon, ha eszűtfehér szabláját harapdálva, szájából hab szakadjon . . . Na, akkor inkább lennék szamaras, mint négylovas parádés kocsis a buzáki bárónál. Mert a bárónak ilyenkor nemcsak a szeme szór villámokat és a hangja dörög, de az erős somfabot is, mi örökkéig a markába: rendszerint csattogva sujt.

Asért Buzákon a bárónál majd kéthetenként szent-Mihály napja van a parádés kocsinak, vagy ujesztendője. A legtöbb vizum repertumot irat a körorvos urral és a bárót a bírósághoz megcitatatja. Aztán a báró fizet mint a köles, de a somfabot továbbra is a markába ragasztva. Talán maga sem tehet róla: a vérében van. Ő neki olyan már a természete.

Es a kocsagi legény, aki most a négy ló mellett, a Bagoly András, úgy látszik, még legtovább állja. Jóképű, válias gyerek hatalmas medvetalp markokkal. Szakaszevető volt a ménlovasoknál. Ott hagyta volna már ő is a bárót, de marasztalja a hiúsága.

helyen latba fogják vetni, hogy az új és diszes pályaudvar előnyös hatását el ne rontsa ez a hátrány, mely a siklósi-utcai átjárónál van; miért is ennek áthidalása a város és annak közönségének elengedhetetlen követelménye. Járják ki ezt, ugy sok, sok bűneik lesznek elfeledve...

H I R E K.

Pécs 1896 augusztus 16 29.

A megtért pipa-tolvaj.

Ez a mulatságos história valahol a szomszédunkban történt. Hogy hol, nem áruljuk el: hadd legyen rá kíváncsi a nyájas olvasó. Ugyis olyan unalmassak mostanában a napok; legalább ez a kíváncsiság egy kis szórakozást nyújt.

Föltette magában egy történetünk szín helyén lakó cigány, akinek olyan füstös volt a képe, mintha égett szalmapernyével szórtak volna tele, hogy ő fölveszi a keresztiséget és belép a római katolikus anyaszentegyházba.

Jovialis ember a plébános, a kihez elment a szándékát bejelenteni s akinek a keresztény szíve boidog, ha valaki előtt megnyithatja az üdvözlés útját.

— A keresztiség szentségét akarod fölvenni, fiam? — kérdezte a cigánytól, aki erre őszintén elmondta, hogy már betöltötte huszonhetedik életévét, de se istene, se vallása nincs, pedig sokszor nyomoruságában úgy szeretne egy rövid kis imát elmondani.

— Hol születél? — kérdezte a pap.

— Nem tudom, — felelte a cigány.

— Ki volt az apád?

A cigány a pipafüstön át rábámult a papra és a vállát vonogatta.

— Hát én azt sem tudom.

— De a nevének tudod az apádnak?

A cigány erre olyan hevesen rázta a fejét, hogy az utolsó szót mintegy kiütötte a pap szájából.

— Nem tudom — szölt és olyan szemeket meresztett, mint aki nagyon erőlteti a fejét, hogy visszaemlékezik valamire, majd ismét megszólalt csendesebben:

— Sohse láttam, se nem ismertem azt a csórót.

Kocsis lehetne már akár holnap a zsidó árendásnál igaz, parádés, de nem négy lóval. A négy ló marasztalja.

Egyik reggel a nyáron ennek a feje is be volt kötve vízes kendővel. Azt mondja, föltűntek az éjjeli az mon. Ekkor reggel, hogy a nap akastély ablakaira már rástűtött s a báró is ébredt éjszakai nyugalomból, fehér-főkötös szobalány szölt be az istállóajtón, hogy Bagoly András kocsist a méltóságos báró ur hivatja, de tüstént.

A legény oly nyugodt arccal, mint mikor a ló sima szórén a fényesítő kefével végighuzogatja, pántlikás kalapját kezébe lógatva állt a báró elegans hálószobájában. Mert a báró selyempaplanos ágyán feküdt még.

— Te — szölt ő méltósága leereszkedőn s a hangja szinte nyájassá vált — te András, tud valaki róla.

— Miről?

— A múlt éjszakáról.

— Ki a csillagokat gyujtogja a magasságban. Legfőlebb.

— Akarsz maradni nálam.

— Maradhatok.

— Hatvan forintod lesz a konvenciódon fölül minden ujesztendőn. Itt a komissió róla az ispánnak.

— Köszönöm.

— És hallgatsz.

— Nem vagyok az, a ki a dolgot ki-

No de ha az apád nevének nem tudod, A cigány, akinek már különben is csiklandozta az orrát a pipafüst, még izgatottabban kiáltotta:

— Az én nevémet tetszik kérdezni? Hát én azt sem tudom . . .

A pap ingerülten vágott közbe.

— De valahogyan csak neveznek. A ponyvás szekér alatt is csak nevezik valahogyan az embert.

A cigány, aki eddig lecsüngött a fejét, valamivel bátrabban nézett föl.

— Hát engem is csak hittak valaminek. Ugy hívtak, hogy Lapátos.

A plébános intézkedésére a káplán megtanította a cigányt a hitvallás alaptételeire és néhány imára.

Vasárnap megtörtént a keresztiség szent ség fölvétele Lapátos ez ünnepélyes alkalomra szerzett valahonnan egy kevésbé ócska siphát, amely alól a két füle is alig látszott ki. A szertartás alatt hol az egyik, hol a másik kezében szorongatta a drága siphát.

A plébános megszánta a cigányt és kijelentette neki, mivel születését teljes homály fedi, csak feltétele en kereszteli meg. Lapátos aztán a keresztiségben a saját kívánságára a Nagy János nevet nyerte.

A pap majd lelkére beszélvén neki, a szertartás után behívta a sekrestyébe és ott ünnepélyesen így szölt hozzá:

— Nagy János, keresztény felebarátom, és ma meghívom önt ebédre.

A cigány nem akart hinni a fülének. Ötölt hatolt és végre nyögött is afélett:

— De majd nem tudom megfizetni, amit megeszem.

A jószívű pap felkacagott és batoritással megveregette az új keresztény vállát.

— Ej, nem pénzért, hanem keresztényi szeretetből hívlak meg ebédre.

— Jó, jó — felelte a cigány — megeszem, amit adnak, de ledolgozom. Bizony isten ledolgozom. Az isten veszítsen el, ha nem mondom igazat. A devla szívja ki mind a két szememet, ha csak egy szót is hazudtam.

A plébános alig tudta lecsillapítani új felebarátját, ki délben meg is jelent a parochián és a pompa kedvéért a mellényén a középső pitykétől az oldalzsebéig egy sárga, pettyes vörös keszkenő ékeskedett.

A plébános maga melé ültette, de a cigány a sok kínálgatás dacára sem evett,

beszéljem. Szakaszevető voltam a ménlovasoknál.

És hát hogy lehet az mégis, hogy a történetet én is tudom. A dolog talán úgy lesz, mint a Midász király esete volt: Ennek a borbélyja se mondta el senkinek, hogy a királynak számárfülei vannak, de a nádnak mégis oda sugta. A nád meg szerte sugta.

A hogy a királyi borbély nádba, Bagoly kaszálás közben a lucernába sughatta bele:

Az országuton hozom a bárót világos nyári éjszakán a négy lovon. Valami hitvány ér hidja előtt egy megrekedt szénásszekér (a paraszté lehetett, ki előbb jött elibénk szerszámozott lovaival.) Az ostorhegyes tüzes fekete a szénásszekértől megijedt. A hintó oldalt rándult s az árokba fordult. Föltápászkodom, hogy a báró után nézzek. Ekkor a fejemet éri az ütés a somfabottul. Elfutott a méreg — szakaszevető voltam a ménlovasoknál — a bárót földre tepertem. A többi magától következett. Nyakával a térdeim között olyan olvasatlan tizet vágtam a kimondhatlan felére, hogy magam is megsokaltam. A mint ez megvolt: jól a levegőbe megcsóváltam és messze be a szántóföldekre dobtam . . . azt a fene somfabotot.

Sz.

hanem félszemmel hol a pap reverendájára, hol a nickel evő eszközökre pislantott. A másikfél szemével pedig beleveszett abba, a mit a sárga ducos kenyér szemlélete keltett benne.

Leves után a plébános észrevette, hogy a szegény Nagy János nagyon feszélyezve van, megengedte neki, hogy ebédjét a konyhában folytathassa.

Ebéd után a cigány hálából fölragogott az udvaron egy fatuskót. Sőt az udvart is fel akarta seperni. Hiába kérelték, hogy ne dolgozzék ezen a szent napon. Nem használt a leintés semmit. Könyörgött, hogy adják oda neki a seprűt. Amig aztán a seprűre ráakadtak, Nagy János, az új keresztény nyomtalanul eltűnt.

Ugyanazon napon észrevette a plébános, hogy eltűnt a tajtékpipája is. Az a pipa, a melyből ha füstöl az ember, rózsaszínű álmokba ringatózik. És ez a kincs eltűnt csodálatos, rejtélyes módon.

És ma reggel kopogtatás hallatszik a plébániai hivatal ajtaján és ki jön be csuszszano lépésekkel? Nagy János. Olyan alázatos, olyan töredelmes volt. Sunyi szemekkel nézett szét és még a szokottnál is csendesebb, csaknem siró hangon szólt!

— Miért jöttél Nagy János? — kérdezte a plébános.

A cigány nagyokat sóhajtott. végre benyult a belső zsebébe, kivette onnan a drága tajték pipát és letette az asztalra:

— Tessék. Visszahoztam. Kipucoltam.

A plébánosnak káprázott a szeme. Csakugyan az ő pipája volt az, ragyogó fényesre tisztítva.

— Te loptad el a pipát?

— Én.

— Minek loptad?

— Azért, mert meg akartam mutatni, hogy jó keresztény vagyok, megtartom a parancsokat. Nem kell másnak sem ökre, sem szamara, sem juha. Megesküdtem, ha még valaha lopnék valamit, hát visszaviszem, mint hogy az irás tiltja a lopást.

Napirend 1896. szeptember 1-én.

Naptár: kedd, szept. 1. — Róm kath.: Egyed. — Prot.: Egyed. — Görög-kel. (aug. 20.) Sámuel. — Zsidó: Elul 23. — Nap két 5 óra 4 perckor; nyugszik 6 óra 22 perckor. — Hold: két este 10 óra 23 perckor; nyugszik d. u. 2 óra 44 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 22 $\frac{1}{2}$ Celsius fok meleg napfény 751. Kék a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő jelenlékeny csapadék nélkül várható.

— **(Személyi hír.)** A pécsi kir. ítélő tábla elnöke, Blaskovich István ma reggel nyolcheti szünidejéről hazaérkezvén, a hivatal vezetését is átvette.

— **(Jubiláló rendház.)** Ma van száz éve, hogy az irgalmasrend pécsi házat Krautzak György pánkaföldi születésű, pécsi timár mester 25 ezer frtos alapítványából megnyitották. A mai napon a rendház jubileumát a következő ünnepségekkel tartották meg: Reggel fél 6 órakor kismise volt; nyolc órakor pedig ünnepies „Te Deum“, melyet Rónay Sándor püspökbogádi prépost mondott. Délben nagy ebédet adott a rendház; délután fél 5 órakor pedig vacsernye volt.

— **(Hirek a tábláról.)** A pécsi kir. tábla szüneti tanácsa helyett, mely július hó 6-tól augusztus 26-ig működött, e hó 31-ével a rendes polgári és büntető tanácsok fognak újra ülésezni. — Nábrácky Lajos, a pécsi kir. táblának a nagykanizsai törvényszéktől kinevezett új bírója a mai ülésben fungált először, mint bíró. Nábrácky a II. polg. tanácsba lett beosztva.

— **(Áthelyezés.)** Heindl Nándor, tabi kir. járásbíró és Gönczy József, kaposvári kir. törvényszéki aljegyzőket az igazságügyminiszter kölcsönösen áthelyezte.

— **(Műkedvelő tanulók.)** A teljes erkölcsi és anyagi siker hangoztatásával kezdhetjük referadánkat a tegnapi este végbement műkedvelői előadásról, mely az elért szép eredmény mellett szépen hozott a jótékonykodás oltárára is. A fiatal műkedvelők szülői, rokonsága, tanulótársai szintűlgtöltötték meg a fényesen kivilágított nézőteret, mely — okulással Somogyinak — a mérsékelt hely árák dacára is tisztességes anyagi eredményt mutatott föl. Kedvesen és otthonosan mozogtak a kicsikék a világot jelentő deszkákon, a lámpaláznak semmi nyoma sem volt észlelhető és általánosságban valamennyien részvevők a kitüntető tapsokra. A jó Bogó bácsi, a ki mintegy 17-szer csinálta végig a kis sereggel a próbákat, a kinek jóformán köszönhető az est sikere, hétszer részesült kihívásban az ügyes rendezésért és az összevágó előadásért. A hálás tanítványok egy csinos és teljesen felszerelt dohányzó asztalkával lepték meg buzgó mesterüket felvonás alatt. Ámbár valamennyien jól deklamáltak szerepeiket és ügyesen mozgattak embernyi maszkekban, különösen kiváltak közülök Schlesinger Zsenni, Pollák Vilmos, Kende Dezső, Pollák Jenő, valamint szép énekével Szaudek Irma, a kinek egy gyönyörű virágkosárral kedveskedtek — buzditásul rokonai. A tapsoknak, kihívásoknak vége hossza nem akart lenni, a mikből minden egyes közreműködőnek kijutott a maga része. Dicsérőleg kell még megemlékeznünk Jónás Jancsi zenekaráról, a mely a kíséretet és a közzenét kifogástalanul és meglegedésre szolgáltatotta. Az elszámolást és anyagi eredményt a részletes számadással együtt holnapi számbunkban közöljük.

— **(Halálozás.)** Hoffmann Ferenc IV. ik reáliskolai tanuló, szombaton, 12 éves korában, rövid szenvedés után Baranya-Bánon meghalt. Temetése a korán elhunyt ifjunak holnapután (szerdán) 4 órakor lesz.

— **(Adler Sándor visszajött.)** Adler Sándor mohácsi volt kereskedő, több hóval ezelőtt nagyobb számú csalások és okirathamítás után Mohácsról megszökött és utját Amerika felé vette. Az újvilágban azonban nem nagyon jól érezhette magát, pénze se igen lehetett, mert onnan visszatért és ma jelentkezett a budapesti kir. törvényszéknél. A vizsgáló bíróság hosszas kihallgatás után vizsgálati fogházba helyezte az Amerikából visszatért kereskedőt.

— **(Vasutasok a kiállításon.)** A pécsi államvasuti műhely munkásai közül a jövő héten 158, a kaposvári vasuti munkások közül pedig 87 egyén megy fel a kiállítás megtekintésére.

— **(Gombamérgezés.)** Szakcs, Tolnamegyei községből írják nekünk, hogy Pél János jómódu parasztgazda neje a közellévő erdőből gombát hozott, melyet két fiával és három leányával ebédnél el is fogyasztottak. Másnap az egész család, Pél és legidősebb fia kivételével, kik az előtte való egész nap a malomban időztek, gyomorfájást érzett. Reggel orvost hívtak, ki az egész családnak ellenmérget adott. A nyolcéves fiu

azonban már reggel kilenc órakor meghalt. Ugyancsak délelőtt halt meg Pélnék tizenéves leánya is. A két halottat nagy részvét mellett vitték ki a halottak kamrába. Mikor a szomorú kötelesség teljesítése után a szerencsétlen apa visszatért hazába, már halva találta másik két gyermekét is, a tizenhároméves leányát és tizenötéves fiát.

— **(Megersült állatjárványok.)** Szentgyörgy község határában levő Szent-Márton pusztán a ragadós száj és körömfájás fellépett. Ellenben megsült Garé, Bakóca, Szőke községhez tartozó Szent Pál pusztán, Gödre és Bisztríc községekben.

— **(Egy veterán író halála.)** Szegfi Mór nyug. főreáliskolai tanár, volt földművelésügyi miniszteri titkár, a somogy-megyei Tabon életének 72. ik évében meghalt. Szegfi a hatvanasévek egyik legkedveltebb írója volt a legjobb regényeinek egyike a „Fenn és lenn“ című. Özvegye „Emilia“ néven a „Családi kör“-t szerkesztette s annak idején igen kedvelt író volt.

— **(Hadastyanok gyűlése.)** A baranyamegyei hadastyan-segélyző egyesület tegnap (vasárnap) délután 2 órakor közgyűlést tartott az egyleti helyiségben. A közgyűlésen felolvasásra került a belügyminiszter leirata, mely szerint felhívja az egyesületet, hogy az egyenruházatról — a honvédelmi miniszter intencióihoz képest a csak katonákat megillető díszítést és rangjelzést hagyják el. A leirat felolvasása után következett az egyenruhának megfelelő módosítása, valamint az alapszabályok vonatkozó szakaszának módosítása is, miután a gyűlés véget ért. A módosított alapszabályokat most felküldik a belügyminiszteriumhoz jóváhagyás végett.

— **(Tűzoltók zászlószentelése.)** Tegnap (vasárnap) tartotta meg a siklósi önkéntes tűzoltóegylet zászlószentelési ünnepélyét. Az ünneplő egyesület — melynek ünnepén nemcsak Siklós, de Pécs és egész Baranyamegye tűzoltósága részt vett — körülbelül 10 év előtt alakult meg s főparancsnokai voltak Szabó Kálmán, majd dr. Külléy Zoltán és az utóbbi 5 év alatt Pakuszy Gyula. Első alparancsnoka volt Szedlacsek Sándor; majd Matolay Elek orvos és Grész Nándor következtek utána. Majd Tarnócy Lajos volt négy évig alparancsnok s utána Althausér Alajos következett, ki jelenleg is élénk részt vesz az egyesület vezetésében. A felszentelt zászló igen díszes és értékes munka. A fehér selyem rojtos zászlón arany betűkkel az egyesület körirata van, alatta gyönyörű arany, ezüst és vörös himzéssel tűzoltószerek. A zászló hátlapján a felírás: „Istennek dicsőség, egymásnak segítség.“ A zászlószalag egyikén a zászlóanya: Percel Bérnő szül. Tróber Etelka neve, a másikon „1896. aug. 31.“ olvasható. A zászló a díszes zászlószeggekkel együtt 439 frt 40 krba került egy budapesti cégnél. A zászlószentelési ünnep kezdetét reggel 5 órakor ébresztőfuvás és 6 mozeárlövés adta a siklósiak tudtára. Hét órakor gyülekeztek a tűzoltók az őrtanyán és itt történt a vidéki küldötségek, köztük Reeh György rendőrkapitány tűzoltófőparancsnok vezetése mellett, zászló alatt megjelent 28 pécsi tűzoltó és a Zsolnay-gyári tűzoltók fogadtatása. A kilenc órára tervezett díszmenetet az eső elmosta s így fél 10 órakor a zászlóanya fogadtatása után a templomba mentek, hol megtörtént a zászló felavatása ünnepélyes istentisztelet közben. Majd a zászlószegyek beverése következett s fél 11 órakor az új zászló alatt az őrtanyára vonul-

tak a tűzoltók, honnan egy óraker diszebére mentek. Délután 4 óraker sítahangverseny volt s az imponánsul szép ünnepséget táncmulatság fejezte be, mely kiváló kiviradig tartott. A pécsi tűzoltók szakadó esőben érkeztek egész Villányig s csak arra derült ki az idő egy kissé, mikor Siklóra bevonultak. Itt már jelen voltak a mohácsi, harkányi, gyüdi stb. tűzoltók kiküldöttei; majd később zenekaruk kísérelte mellett megérkeztek a Zsolnay-gyári tűzoltók is. A pécsi polgári daloskör délben érkezett meg az ünnepélyre mikor a „Pelikán“ kerthelyiségében a legénység számára. fent a nagyteremben pedig a vendégek számára 160 terítékű bankett volt. Előbb a zászlószegek beverése történt meg, a mikor is a többek között a pécsi tűzoltók és a Pécsi Takarékpénztár nevében a zászlószegeket Reeh György rendőrkapitány verte be az új zászló nyelébe, találó jellemzők közt, mit az egész ünnepély publikum lelkesen megéljenzett. Zászlószegeket vertek még be a Zsolnay gyári tűzoltók és a pécsi polgári daloskör nevében Selényi Antal rendőrbiztos. A banketten az első felköszöntőt Pakuszy Gyula, az ünnepély egylet főparancsnoka mondta, a legelső magyar tűzoltóra József főhercegre, a zászlóanyára és a vidéki kiküldöttekre. Darassy Ölon ügyvéd Pakuszyt éitette, Reeh György rendőrkapitány pedig emelkedett szavakban köszönte meg a szíves vendég látást s bajtársi poharát az ünnepély tűzoltókra emelte. Majd Vasi Pál Percel Béni orsz. képviselőről emlékezett meg, kit betegsége tartott vissza az ünnepély s Krausz Mihály főszolgabíró a negyven szép koszorús leányt éltette. A pécsi polgári daloskör remekül előadott hazafias dalokkal emelte az ünnepies hangulatot s a banketten majd a toástok árja is megindult s az ünnepély egyletnek szóló jókívánságokban nem volt hiány. Tűzoltóink Pécsre az éjjeli 11 órai vonattal érkeztek meg a szép ünnepéről, de daloskörünket annyira megszerették a siklósiak, hogy nem engedték őket haza, csak a mai vonattal. Egyszóval a zászlószentelési ünnep egyik legszebb mozzanata marad a siklósi tűzoltóság történetének s bár esős idő miatt az ünnepi parádék elmaradt, maga az ünnep mégis a legszebben sikerült.

— **(Véres verekedés.)** Kezdődik már a hideg napok felé hajló korcsmai mulatozások szezonja, mikor vasárnaponként beülnek a legények a boros asztal mellé s a bevett bor gőzével a fejükben unalmukban egy kis fejbeverődit játszanak. Tegnap este már dolgot adott a rendőrségnek egy ilyen korcsmai verekedés, melynek hősei közül, többen elmenekültek, többen megsebesültek és ketten el is lettek fogva. A két Botostestvér, a Ferenc meg a Márton, kerültek a rendőrség kezébe, mint a verekedés kezdeményezői. Az egyik, a Ferenc, a rendőrségen aztán elkezdte fájlalni a tagjait s olyan beteg lett, hogy be kellett vinni a városi kórházba. A másik pedig váltig azzal védekezett, hogy ő nem hibás semmiben; ő a bátyáért ment a kocsmába, hogy haza hívja s „véletlenül“ ott találták a rendőrök. A verekedés ügyében a vizsgálat folyik s az „ártatlan“ Botost addig is nyolc napi elzárásra ítélte a rendőrkapitányság. Ugyanennyit kap a bátyja is, ha kikerül a kórházból, s aztán a testvérpárt illetőségi helyükre küldik.

— **(Bucusz Mária-Gyűdön.)** Megyénk híres bucsujáró helyén tegnap (vasárnap) tartották meg a szokásos évi bucsu zárandoklatot. A bucsura Pécsről is igen sokan mentek ki s tegnap este félhét óraker érkeztek vissza körmenetben a mikor is a

belvárosi templom harangjai sugva fogadták őket és a templomban ájtatosság volt. A bucsun, dacára a rossz időnek, több ezer bucsus vett részt még a távol vidékről is.

— **(Leszurta a templom előtt.)** Lada György és Kovács Mihály regölyi lakosok haragot tápláltak egymás iránt s csak alkalomra vártak, hogy leszámoljanak. Vasárnap a templomból kijöve találkoztak és csakhamar kemény szóváltásba elegyedtek, majd pedig hajba kapván. Kovács Mihály dulakodás közben a földre teperte ellentelét. Amint azután Lada felkelt, kihuzta a csizmaszárból az előre elkészített kusztorát és azzal Kovács Mihályt leszurta.

— **(Hangverseny.)** Hegedűs Feri, a pécsi születésű talentumos zenészfiú, tegnap (vasárnap) este a Katolikus Körben hangversenyt adott. A hangverseny minden száma feltétlen elismerést vívott ki a hallgatóság előtt, mégis különösen tetszettek Sarasate „Fantáziája“-ja, Hubay „Fantasie Tziganique“ je és Paganini „Violin Koncert“-je. A hangversenyzőt Vieuxtemps „Les Arpiges“ piécével Eckhardt Antal és Lóhr Vilmos kísérték, zongorán illetve mély hegedűn diszkrétül és igen hatásosan.

— **(Megköszönte a szállást.)** A napokban alkonyat után beállit Lednecki Éva bölcskei illetőségű csavargó asszony Kálmán Imre duna-földvári lakoshoz és rimánkodás között éjjeli szállást kért. A gazda megszánta a rongyokba öltözött asszonyt és befogadta házába. Reggel hült helyét találta Lednecki Évának, a kivel eltűnt Kálmánnak arany órája, több darab ruhája és arany kerszt is. A tolvaj asszonyt a csendőrség nyomozza.

— **(Nők az alkotmányban.)** Nemcsak a nagyuri nők, hanem az egyszerű falusi asszonyok is ma már emancipáltaknak érzik magukat s nem maradnak meg a tulajdonképeni hivatásuk mellett, hanem jogot követelnek még abban is, a mihez annyit értenek, mint hajdu a harangöntéshez. A tizenkilencdik század legújabb emancipált asszonyai Zombán valósággal befolyásolták a kántorválasztást és addig zajongtak, éljenek a templom és iskola körül, míg az iskolaszék engedve kívánságuknak, elejtette a község érdemes, képzett és szorgalmas tanítóját, Lágler Sándort és megválasztotta Radics Gyula bács-almási osztálytanítót, a ki egy csapással meghódította az asszonyokat. Választás után megkoszorúzták Radicsot s a vendéglőben győzelmi lakomát csaptak s kiszáradt torkukat 16 hordó sörrel öntözték meg.

— **(Akción a névmagyarosítás érdekében.)** A központi névmagyarosító társaság elnöksége Budapesten Magyarország hazafias érzésű lelkészi karát nyit levélben kéri fel az egyesület céljainak elősegítésére. A lelkes hang felhívás utal arra a viszonyra, a mely a lelkész és hívei között természet-szerűleg fennáll és a mely viszonynál fogva a lelkészi kar segédkezése sokat lendíthet a névmagyarosítás ügyének is. A haza összes gyermekeinek egy nagy nemzeti családba való összeforrasztását megkönnyitené ez a feladata a névmagyarosító társaságnak. Az összeforradás folyama szerencsésen megindult

és sajtalanul bár, de mindinkább szélesebb körben találjon vi-zhangra, a hazafias missziót terjesztő egyesület legújában a lelkészi kar pártfogását kéri ki. Bizton remélhető, hogy az ország hazafias papsága örömmel fog segédkezet nyújtani a központi névmagyarosító társaságnak magasztos feladatának teljesítésében.

— **(Téglagyár Kaposvárott.)** Nemcsak Pécsre, de Kaposvárt se hagyja érintetlenül a millennáris gründolás láza. Ugyanis egy fővárosi társaság nagyméretű téglagyárt akar felállítani Kaposvárott, melyben ujmódi, ugynevezett színes és préselt téglákat is nagyban gyártanak. A társulat költségvetése és részvénytőkéje félmillióra van tervezve s a gyárban 300 munkás dolgoznék.

— **(Öngyilkos községi ór.)** Nagy bánat nyomhatta Bálint Mihály decsi községi ór lelkét, a ki megutálva az életét, önkézével akarta azt kioltani. A szerencsétlen ember szolgálati fegyverével mellébe lőtt. A golyó nem ölte meg ugyan rögtön, de életben maradásához alig van remény, mert az orvos nem távolíthatta el melléből a golyót.

— **(Elsikkasztott pénzeslevél.)** Budapesten Rapaport és Fischer cég Kohn gyakornokot megbizta azzal, hogy adjon föl a postára egy 3000 forintról szóló pénzeslevelet a mohácsi Ábrahám és fia cég számára. A fiatal ember átvette a levelet, melyet azonban, mielőtt a postára adott volna, fölbontott. A fölbontott levélből kivette a 3000 forintot és a pénz helyébe értéktelen papirlapokat tett. Így adta fel a levelet. Még az este levelet irt a cégnek, hogy másnap nem jöhet el az üzletbe, mert vidéki rokonai jöttek, a kiket kalauzolni fog a fővárosban. A cég tudomásul vette ezt. De mikor a fiatal ember másnap sem jött az üzletbe, már akkor gyanakodni kezdtek. A gyanu még inkább fokozódott, mikor Kohn Sándor atyja elment az üzletbe, hol fia után kérdezősködve, elmondta, hogy fia már három nap óta nem volt otthon. Ugyanekkor a cég Mohácsról levelet kapott, amelyben az odaváló Ábrahám és fia cég azt panaszoita, hogy a küldött levélben 3000 frt helyett csupa értéktelen papirlapot kapott. A cég erre megtette a följelentést a rendőrségnél a fiatal ember ellen. A sikkasztó az nap estefelé Grácból 2400 forintot viszaküldött a károsultaknak. Mindazonáltal elrendelték a körözését és a sikkasztó fiatal embert Grácban letartoztatták és haza vitték Budapestre.

— **(Alkalmassó.)** A szombati egész napi esőzés még vasárnap délelőtre is átnyult s ismét elmosta a szocialista népgyűlést. A rendezőség különben tegnapi nem is bocsájtott ki külön meghívókat s így a Tornacsarnok előtt tegnap 9 órára egyetlenegy elvtárs se jelent meg, tudván ugyanis, hogy a nagy esőben senkinek sincs kedve lelkesedni a szocialista prédikációkért.

— **(Szerencsétlenség cséplésnél.)** Kremer János somberekai gazdaember járgány cséplőgéppel csépelte ki gabonáját s önmaga hajtotta a járgányba fogott lovakat. Vigyázatlansága folytán a gép elkapta a nád-rágiát, majd pedig lábát, erről letépte a húst és végül ketté törte a lábszárát. Ezméletlen

állapotban vitték el a szerencsétlen embert a hely színéről. — **Balaskó Péter** mánfai gazdaembernek a 16 éves fia szintén szerencsétlenül járt cséplés közben. A karját elkapta a gép és teljesen összezúzta. Bevitték a szerencsétlen fiút a siklósi kórházba és ott amputálták.

— **(Eltűtötte a szemetes kocsi.)** Ma délután fél kettőkor a Jókai-tér és az Irgalmasok-utcája sarkán egy szemetes kocsi egy embert eltűtött. Az otromba nagy alkotású kocsival a kocsi fordulni akart s a járda szélére lépő **Szabó József**, aranyosi lakost a kocsi deszkaoldala eltűtötte. Az eltűtött ember csak a térdén szenvedett gyenge bőrhorzsolást. Egyéb baja nem történt.

— **(Elveszett)** egy női arany óralánc ma délután a király utcán. A becsületes megtaláló vigye a rendőrségre, hol illő jutalomban részesül.

— **(Levél a királyhoz.)** Bozó Róza, szegvárdi 9 éves kis árva, hallotta híret a jószágos királynak, hogy mindazokon az elbagyott árvákon segít, a kik ő hozzá folyamodnak. Tehát ő is levelet irt a királyhoz gömbölyű szép betűkkel a mint azt az iskolában tanulta, és eladta, hogy neki se apja, se anyja nincsen, a kik róla gondoskodnának, azért kegyeskedjék rajta segíteni. A levelet aztán fel is küldötte Bécsbe a királyhoz, honnan most jött le az alispán utján Szegvárd községhez, hogy igazolják vajjon méltó-e a királyi segélyre a kis Bozó Róza?

— **(Gyermekektől megvert koldus.)** **Józsa György**, hosszuhetényi koldus tegnapelőtt részeg állapotban szemet szúrt egy csomó gyereknek, akik elkezdtek vele ingerkedni. Persze az ember erre káromkodással felelt, a gyerekek pedig kövekkel kezdték hajigálni. Hogy mikép bonyolódott aztán a harc, azt majd a vizsgálat deríti ki; elég az hozzá, hogy **Józsa Györgynek** eltört a lába s be kellett szállítani a pécsvárosi kórházba. Ő azt állítja, hogy egy kő találta olyan jól, hogy elesett és lábát törte. Most egyelőre a kórházban pihen a gyermekektől megvert koldus.

— **(Vesztett kutya.)** Hosszuhetényben **Tomás Ferenc** kutyája két gyermeket megmárt. Mivel a kutyán a veszettség tünetei mutatkoztak, a megmárt gyermekeket Budapestre a Pasteur intézetbe szállítják felbeoltás végett.

— **(Megszökött a büntetés elől.)** A pécsi rendőrség a napokban egy 11 éves fiút talált kóborolva az utcákon. A fiu kihallgatásakor elmondta, hogy **Klein Gáspárnak** hívják. Kassa községbe való. Se apja, se anyja nincs s azért kóborol, mert rokonai se fogják pártját. A rendőrség erre átirt a pécsi szűzszághoz, hogy a gyerek viszonyai felől tudakozódják. Ez meg is történt s makitűnt, hogy a fiúnak nemhogy jószívű rokonai, de szülei is vannak és bizony aggódva keresték már mindentűnt, mert nem tudták hová tűnt. Eltűnésének oka pedig az, hogy a gyerek szilvát lopott s e büntetéstől való félelmében

szökött meg hazuról s tagadta el, hogy szülei élnek s hogy egyáltalában van valakije. Most hazavisszik a büntetése elől megszökött fiút a szüleihez.

Legujabb brilláns-ékszerek u. m. kar-kötők, gyűrűk, fülbevalók, haj-, mell- és nyaktűk, továbbá valódi arany, ezüst urinól órák és lánczok valamint valódi ezüst és china ezüst iparművészeti tárgyak és különféle ékszerek igen dúsz választékban és igen mérsékelt áron kaphatók **Schönwald Imre** ékszer-gyárosnál **Pécsett**, Király-u. battyu épület. Kivánságra fenti czég minden-hová választékot beküld.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénytörés.

§ Öld meg az asszonyt. Megirtuk annak idején, hogy miként akarta megölni **Schlottzár Károly** a feleséget, szül. **Stabler Évát**, mivel az elvált tőle. A kir. törvénytörés gyilkosság kísérlete miatt 2 évi és hat havi fegyházra ítélte Schlottzárt, a kinek büntetését most a kir. tábla is helybenhagyta azzal, hogy büntetéséből 3 hónap kitöltöttnek

volt a régiék mondani. A gazemberek legutolsó lövése a gyönyörű nőt érte. Calisto és Giovanni hiába igyekeztek vigasztalni a hajtók megérkezése után az özvegy **Di Cardiana marchesát**, erejét veszté s hamarabb, mint gondolták; a vér, mely kebeléből patakzott, mutatta a szomorú valót.

Hasztalan mondanám, hogy mint hatott rájuk látása, hogy mind a kettőre nézve a rettenetes aggodalom pillanata állt be. Saját sebeikről megfeledkezve, karjaikba vették a haldokló nőt és a kastélyba vitték.

Csak ez a két ember védte a **Villa Cervia** urnóját, csak ez a két ember szerette igazán és mélyen, bár nagyon különböző szerelemmel; ez a két ember vitte némán, sietve a kastélyba s mindkettőt ugyanegy remény, az, hogy az angyali teremtés ne haljon meg.

Minek mondanám el önnek, hogy **Emmanuel gróf** mily kétségbeesett fájdalommal fogadta a szomorú menetet? Eszembe jut a görög szobrász, aki fátyolt vont **Agamemnon** fejére, mikor abban a helyzetben akarta szobrát elkészíteni, a mint leányának feláldozásánál tanu gyanánt szerepel.

A szerencsétlen fiatal teremtést ágyba fektették; atyja mellette állt s szemével kérdezte a gyorsan **Villa Cerviába** hívott kertületi orvost. És mikor megtudta, hogy hasztalan minden remény, a szegény atya mozdulatlanul, szomorúan nézett, mint egy villámtól sújtott fatörzs.

Cecilia alighogy magához tért, védője után kérdezősködött, kit a nagy vérvesztés következtében sapadtan, roskadozva vesettek elő. Calisto nem szólt, nem sirt, még csak szeméit sem mozgatta; úgy lát-

viszonyáért veszi ezt a jutalmat, a kivel egyébiránt már úgy bántunk el, a mint megérdemelte.

— **Brunó**, — mondá **Calisto** — semmi közöm hozzá, hogy mi számadása van ezzel az emberrel. De elég rosszul tette, hogy ma bosszulta meg magát, mert azt fogják gondolni, hogy ön az én büntérsam, pedig én alig ismerem önt néhány éjszakai kirándulásából.

— **Nem**, istenemre nem! válaszolá a másik az ő nyers modorával. — Nagyon megtisztelve érezném különben magamat, ha azt gondolnák, hogy ebben az ügyben összejátszottunk. Tudomásom volt éjjeli denevér szerelmeiről és ábrándozásairól. Feltettem magamban, hogy mint jó sógorok egy kissé segítünk egymáson egy finom csínyben, önnek engedvén a maga zsákmányrészét, tudva azt, ki után minden éjjel egy bizonyos kastély háta mögött ólálkodott. És mit nyert el alkalmatlankodásaival? Egy korbácsütést arcába. Ó, én ezt is láttam, **Brunó** sok helyen megfordul, a hol nem is várják, például itt.

Mig ez a párbeszéd folyt kettőjük között, **Cecilia** marchesa leeresztett karjaival, lecsüggesztett fejével márvány-szoborhoz hasonlított. Vannak nők, kiknek szépsége semmi által sem csökken, sőt százszor szebbek zavarodottságukban, aggályukban. **Cecilia** marchesa halvány arcával, bomlott hajával sokkal szebb volt a rablók majd elnyelték szemekkel.

— **Asszonyom**, — mondá **Calisto** miután a rabló elvégezte — bocsásson meg. Hallotta ettől az embertől a részleteket, melyek rám vonatkoznak és hogy a pár-baj elkerülhetetlen volt. Nem szemeyeztem be kezemet, férjének vérével, de azért önre nézve meghalt. A sors

vétetik. Az elítélt előtt ma hirdették ki a tábla ítéletet, melybe az belenyugodván, átadatott büntetése kiállása végett a kir. ügyészségnek.

§ **Kabátlopásért öt évi fegyház.** Megirtuk annak idején azt a lopást, melyet Hisz Henrik, nagyhajmási születésű, facér pincér követett el Kulmann József és Lauber Rezső karára. A kabátotlova, mivel már vagy nyolcizben volt büntetve s a soproni fegyházban is ült, négyévi fegyházra ítélte a törvényszék a megtartott végtárgyaláskor; ezt a büntetést most a kir. tábla 5 évre felemelte úgy, hogy abból a vizsgálati fogság által 8 hónapot kitöltöttek vesznek. Az ítéletet ma hirdették ki Hisz Henrik előtt, a kinek elment a további felebbezésről a kedve s az ítéletben a kir. ügyész is megnyugodván, az elítélt átadatott büntetése kiállása végett a kir. ügyészségnek. Most hát ismét visszaviszik a soproni fegyházba, a hol kitöltheti a büntetésből még hátralevő négyévet és négy hónapot.

§ **Korcsma-hősök.** Dallos János mielényi legény 1895. október 13 án Péter Mihály, Samm Ferenc cimborái kíséretében elment a falu korcsmájába. Ott volt a korcsmában Gombos Ferenc is, a ki csakhamar veszekedésbe keveredett Dallosékkal s az egyik legényt ki is dobta a korcsmából. A verekedési kedvét azonban itt nem tölthette ki teljesen s ezért éjjel 11 óra tájban, mikor Dallos hazafelé indult, utána ment s a község kutjánál elérvén, ismét összekapott vele s előrántván a bics

káját, azzal megszúrta Dallost. A verekedésnél ekkor már ott termett Borbás József is, a ki e miatt Gombossal együtt vád alá lett helyezve súlyos testi sértés címén. A vád alá helyező határozatot azonban Borbás meglebbezte s a pécsi kir. ítélőtábla fel is mentette őt a vád alól. Gombos Ferenc tehát egyedül állt ma vádlóként ez ügyből kifolyólag a pécsi kir. törvényszék előtt s a megtartott végtárgyaláson bűnsége beigazoltatván, súlyos testi sértés miatt 6 havi börtönre ítélte az ítélő bíróság. Az ítéletben egyedül a panaszos nyugodott meg; az elítélt és a kir. ügyész felebbeztek az ítélet ellen.

Szóbeli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. szeptember hó 2-án.

1. Wurm Dávid — Goldschmidt Dénes d. e. 9 óra.
1. Soós Istvánné — Soós István d. e. 9 és fél óra.
2. Engel József cég — Klein Miksa d. e. 10 óra.

1896. szeptember hó 3-án.

1. Jantai Gyula — Mayer Ferenc d. e. 8 és fél óra.
2. Haberényi Pál — Weisz Lipót d. e. 9 óra.

3. Andresz Ferenc — Andresz János örökösei és társa d. e. 9 és fél óra.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. évi szeptember hó 2-án.

5326. Blázs József ellen becsület sértés és idegen ingó vagyon megrongálása miatt.
5325. Ralich Manó ellen rágalmazás miatt.
5320. Schlapp Miklós ellen sikkasztás miatt.
5727. Fleisch Ádám ellen több rendbeli lopás miatt.

1896. évi szeptember hó 4-én.

5001. Henk Antal és társai ellen zsarolás és hivatalos hatalommal visszaélés miatt.
5157. Singer Adolf ellen súlyos testi sértés miatt.

Közgazdaság.

□ **Az adóelengedések.** Törvényeink értelmében az elemi csapásokkal sújtott gazdának adóelengedésre van joga. Alább adjuk az erre vonatkozó tudnivalókat.

A közadók kezeléséről szóló 1893. évi XLIV. t.-c. 49. § a értelmében az elemi csapások által okozott károk rendkívüli esetekben adóelengedésnek van helye.

Ily elemi csapás a szőlőre nézve a fagy és jégeső.

akarta így legyen. Engedje meg legalább azt az utolsó kedvezményt, hogy a kastélyig elkisérhessem.

Az ifju. mint könnyen elképzelhető, azért beszélt így, hogy a marchesa félelmét és kétségeit eloszlassa. De a mitől előre félt, bekövetkezett: szavai nevetésre fakasztották a rablót.

— Mit? — szakította félbe Brunó. — Ha a győző zsákmánya? Én is tanulmányoztam ám valamikor a középkor történelmét, s tudom, hogy a régi idők harcossai a zsákmányokat elvitték . . . a . . . segítsen már kimondani, hogy micsoda zsákmányokat is no . . . nem emlékszem a kifejezésre; elég, ha az értelmét tudom . . . és erre a zsákmányra én most is számítok. Egy napon elhatároztam, hogy önnek engedem át; nem kellett; és most annál hosszabb önre nézve.

Ezzel a nő felé ment, a ki ösztönszerűleg vetette magát Calisto karjai közé, akire egész akkoráig nem tekintett. De a mint megtörténik az élet legválságosabb pillanataiban, hogy a nagyobb, a sürgetőbb baj elfelejteti velünk a kisebbet, éppen úgy történt Ceciliával is, a ki nem tekintett volna férje ellenségeinek arcába, bár mennyire szerette is, és most mégis karjaiba dobta magát és az ifju nemes érzését kérte segélyül a vad megtámadók ellen.

Calisto mindjárt átlátta a veszély nagyságát s a merész cselekvés szükségét. Ceciliát bal karjával átfogta; azután szó nélkül felemelte pisztolyát, Brunó mellének irányzá és a haramiát szíven lőtte.

— Ah, kutya! — kiáltott az s összerogyott.

De Brunó halálával Cecilia korántsem volt megmentve. A többi négy gazember dühösen rohant Ca-

listóra. De Giovanni sem állt tétlenül. Megpillantotta Brunó pisztolyát, mely a bolttest mellett feküdt; felragadni s az első rabló arcát összeroncsolni, ki urnője felé közeledett, pillanat műve volt.

Még három fegyveres támadó volt; ők meg csak az üres pisztolyokkal állhattak ellen. Rettenetes, kétségbeesett küzdelem támadt, méltó Salvator Rosa ecsetjére, ha ugyan az ilyen ritka pillanatokban a festői hatást egy ilyen jelenettől szabad függővé tenni, mint ez is, mikor a nap első sugarai szűrődtek le a tisztásra.

— Öljön meg! — kiáltott Cecilia Calistonak esdő hangon. — Öljön meg, mielőtt ezek zsákmányává engedne.

De ezek a vigasz nélküli szavak csak még nagyobb bátorságot öntöttek az ifjuba a kétségbeesett védelem közben. Karjából és meliéből vér patakzott a három rabló szurásai következtében; Giovanni is több sebtől vérzett s mindketten vad kétségbeeséssel harcoltak, hogy Ceciliát megmentésék.

A rablók, kik a nő bírása után sóvárogtak, még nem nyultak pisztolyhoz és csak törrel viaskodtak, remélvén, hogy az ellenállás nemsokára megtörik. De nem számítottak a hajtókra, a kik Cardiana marchesét kísérték, a kik látván, hogy urok nem megy utánok, mint ígérte: keresésére indultak. Hallották a pisztolylövéseket; de mivel távol voltak, csak a legválságosabb pillanatban értek oda.

Mikor előjöttek, a rablók futásnak eredtek, de elébb pisztolyaikat kilőtték.

Őrizkedjete a futó parthus ravaszágától. szokták

A károk a közszéknél írásban jelentenek be. Még pedig a károsodott földrészt tulajdonosa, vagy ha e tulajdonosok többen vannak, két megbízottjuk által; kárfelvételre szükséges nyomtatványok ivenként 2 krajzárral számított árának csatolása mellett.

A bejelentésnek a káreset megtörténtétől 8 nap alatt kell megtörténnie.

Amint a káreset a községi előljárásnál bejelentetett, ezen bejelentéstől számított 3 nap alatt, községekben a községi bíró, a jegyző közreműködésével két esküdt által, városokban a polgármester egy városi tanácsnok által a helyszínen szemlejegyzőkönyvet véttet fel, melyben meghatározatik az elemi csapás természeti minősége és felsoroltnak mindazon dűlők és helyrajzi számok, melyekben a termés károsult.

E jegyzőkönyvet, a kárjelentést, a nyomtatványokra lefizetett összeget a községi bíró (városi polgármester) a pénzügyigazgatóságához azonnal beküldi (lásd 1887. évi 30.348. sz. p. ú. min. „Pénz Közl.“ 1887. évi 21. sz.).

A bejelentett elemi kárt a helyszínére kiküldött bizottság veszi fel. Ennek elnöke a pénzügyigazgatóság kiküldötte; egy helybeli szakértő becsüs és a városi tanács vagy a törvényhatósági bizottság két tagja.

E bizottság munkálata alapján engedi el első fokban a pénzügyigazgató az adót.

Adóelengedésnek egynegyed, — kétharmad vagy egészben van helye.

Amint a községi előljárást az adóhivataltól az adó elengedésére vonatkozó értesítést megkapta, azt 14 nap alatt az adófülkönyvbe és az adózók könyvecskéjébe beírni tartozik.

Az adóelengedés ellen a „közigazgatási bizottsághoz“ 15 nap alatt a pénzügyi igazgatónál; a másodfoku végzés ellen pedig a „pénzügyi közigazgatási bírósághoz“ 30 nap alatt a közigazgatási bizottság elnökénél lehet felelőzni.

Ismerve a vidéki viszonyokat, megvagyunk róla győződve, hogy a gazdák legnagyobb része elmulasztotta a káresetet a kiűzött 8 napon belül bejelenteni.

Tegyék meg sürgősen mielőbb.

Ez a 8 napi határidő csak miniszteri rendeleten és nem törvényen alapszik.

Magánosok, községek, gazdasági egyesületek forduljanak lehető gyorsan a pénzügyi és támogatásért a földmívelési miniszterhez, hogy intézkedjenek, miszerint tekintettel az országos csapásra, részesítsék a gazdákat adókedvezményben, a késői bejelentések dacára is.

Sőt mi csak természetesen találnók, ha a kormány ebben az irányban a maga iniciatívájából is intézkednék.

TAVIRATOK.

— **A néppárt vasárnapja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erdődön (Szatmár m.) a néppárt zászlóbontására Molnár János apát és több központi korifeus tegnap népgyűlést akart tartani. Ellendemonstráció gyanánt a vár-

megye tiz községének függetlenségi és kormánypárti választói zászlók alatt, imponzans felvonulással igyekeztek a helyszínére. Az erdőiek lelkesen fogadták a szép rendet tartó tömeget. Körülbelül ezeken a gyűlés színhelyére vezető utnál, egy hid mellett állást foglaltak és tojásokkal megvakodva várakoztak a néppárti apostolokra, a ki a nagy tömegtől úgy megijedt, hogy lóhalálában hajtatott vissza Károlyi Alajos grófné fogatán a papilakba, mielőtt a tojásokból kaphatott volna. Feltűnő, hogy Károlyi István gróf tisztjeinek rendeletben kiadta, hogy úgy a néppárt valamint a liberálisok irányában semlegesek maradjanak. Molnár apát és kísérete megkerülték a várost és úgy mentek a templomterre. De már ekkor az ellentüntetők ellepték a színhelyet és fűlsiketítő zajjal tojásdobálással fogadták a szószékre lépő apátot. Ezután a csendőrség a legnagyobb tapintattal kiűresítette a térséget a gyűlés fiaszkóval végződött.

— **A zoborhegyi emlékünnepe.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nyittról jelentik: Tegnap reggel félkilenckor megindult a gyönyörű menet, elén a paraszt-bandériummal a Zoborhegyre. Az emlékoszlop előtt Bende Imre püspök misézett a vármegye előkelőinek és a képviselőház küldöttjeinek jelenlétében, köztük Perczel Dezső belügyminiszter, Latkóczy Mihály államtitkár, Apponyi gróf udvarnagy. Mire után Bende püspök nagyhatású beszédet mondott és utána Perczel miniszter lelkes beszédben átadta az emlékoszlopot Nyitramegye közönségének. Kétórakor nagy baukett.

— **Herman Ottó beszámolója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap Miskolcon Herman Ottó képviselő beszámolójában erősen elítélte a néppártot, a szociálistákat; ellenzi a kvóta-felemelést és a pártszakadást sajnálja.

— **Erdészek gyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az orsz. erdészeti egyesület tegnap délelőtt tartotta közgyűlését Budapesten, melyen mintegy 300 erdész jelent meg. Bedő Albert elnökölt, a ki hosszabb beszédben fejtegette a magyar erdészek nemzeti felvilágosítását. A gyűlést ma folytatták, melyen elnöknek Tisza Lajos grófot, alelnököknek Bedő Albertet és Bánffy Dezső bárót választották meg.

— **A forrongó Kelet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyban a mohamedánok egyre fenyegetőbben lépnek fel. Ma új zászlóaljokat hoztak Kis-Ázsiából a rend fentartása végett.

— **Lobanow meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A berlini Wolf-ügynökség jelenti Kiewből a szenzációs hírt, hogy Lobanov orosz külügyminiszter Bécsből Kiewbe való útjában hirtelen meghalt. Lobanow holtteste családja megérkezéig Kiewben marad.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

13458. sz.

tkvi 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Scheffer Konrád végrehajthatónak, Bernhard János végrehajtható ellen 63 frt 50 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradai kir. járásbíró területén levő, Hidasd község határában fekvő, a hidasdi 1072. sz. tjkvben felvett + 201. sz. 146. sz. házra, belsőlegre 427 frt, az 1589. sz. tjkvben felvett + 5211. sz. fekvőre 40 frt és a + 5124. sz. fekvőre 98 frt becsárban, mint kikialtási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 30. napján d. e. 10 órakor Hidasd községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 42 frt 70 kr, 4 frtot és 9 forint 80 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1. é. n. 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék tkvi osztályánál 1896. évi július hó 9. napján.

Lukrics István

kir. táblai bíró.

11859. sz.

tkv. 1896.

Visszárverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Hübner Katalin kőmendi lakos kérelme folytán Kindlein András végrehajthatónak, Zilics Tádó elleni árverési ügyében Weitzl Gáspár és neje Schlag Erzsébet marásai lakosok késedelmes vevők ellen a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradai kir. járásbíró területén levő Marás község határában fekvő, a jelenleg Hoch András és neje Hübner Éva tulajdonát képező a marásai 202. sz. tjkvben felvett + 1 soros 110 hrsz. 58/a sz. házra 426 frt becsárban mint kikialtási árban, az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi szeptember hó 16. napján d. e. 9 órakor Marásán a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 42 frt 60 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1. é. n. 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1896. évi június hó 11. é.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bíró.

3670. sz.
tkvi 1894.

Arverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbíróság mint telek könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Wunderlich György szopoki lakos végrehajthatónak, Süveg Mártonné szül. Kis Teréz pölöskei lakos végrehajtást szenvedő elleni 220 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbíróság területén levő és a pölöskei határban fekvő, a pölöskei 72. sz. tjkvben felvett A. t. 456. hrsz. szőlő 332 frt, a 449. hrsz. szőlő 40 frt, a 444. hrsz. szőlő 52 frt és az ugyanottani 79. sz. tjkvben felvett A. t. 470. hrsz. szőlő 400 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 18. napján d. e. 10 órakor Pölöskén megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 33 frt 20 krt, 4 frt, 5 frt 20 krt és 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sásdon, 1896. évi július hó 6. napján. A kir. járásbíróság mint tkvi Hatóság.

Warga Jenő
kir. aljárásbíró.

2899. sz.
tlk. 1896.

Arverési hirdermény.

A dárdai kir. járásbíróság mint telek könyvi hatóság közhírré teszi, hogy az eszéki takarékpénztár végrehajthatónak, Kiss István laskói lakos végrehajtást szenvedő ellen 250 frt tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő, Laskó községben fekvő, a laskói 421. sz. tjkvben felvett 421. sz. tjkvben foglalt t. 617. hrsz. 253. házszáma ingatlanja udvarral, kerttel 498 frt kik. árban ugyanott a t. 466/b. hrsz. sz. ingatlanja 110 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 19. napján d. e. 10 órakor Laskó községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 49 frt 80 kr 11 frt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. bíróság mint telek könyvi hatóságai 1896. évi május hó 7. napján

Molnár
kir. albíró

AZ „ANKER”

élet- és járadék biztosító-társaság.
Alapított 1858-ban.

Igazgatóság: **Bécs, I. Hoher Markt 11.**
(Anker-Hof).
Magyarországi vezérképviselőség: **Bpest, VI. Deák-tér 6. sz.**
(Anker-udvar).
a társaság saját házaiban.

Főigynökség Pécsen: **EIZER JÁNOS** urnál, Széchenyi-tér 14. a kir. itélőtábla épületében. **Kerületi felügyelőség: KÁLNAI IGNÁCZ** urnál, plébánia-utca 6.

Igazgató tanács:

Gróf Hoyos Rezső, val. b. t. tanácsos, elnök	Gróf Zichy Jenő, val. b. t. tanácsos
Gróf Nákó Kálmán, val. b. t. tanácsos, alelnök	Gróf Prokesch-Osten Antal
Gróf Hoyos József, val. b. t. tanácsos	Theinburgi Pacher Gustáv
	Pontzen Tivadar.

Képviseltek: Magyarország, Ausztria, ugy Németon, valamint Francia-Olasz-, Spanyol és Törökország, nemkülönben Belgia, Hollandia, Szerbia és Egyptom minden jelentékenyebb városában.

Társasági vagyon	110 millió korona
Biztosítási állomány	460 millió korona
Eddigi kifizetések összege	192 millió korona

Halálesetre nyereségjogosultsággal biztosított feleink az évi díj 25%-át, — életesetre és kiházasításra biztosítottak a biztosított tőke 17%-át kapták osztalékkul a lefolyt évben

Méltányos feltételeink mellett kötvényeink megtámadhatlanok. — Hadkötelezetteink biztosítása háboru esetre pótdíj nélkül.

Legelőnyösebb kiházasítási, — illetve gyermekbiztosítások.

Prospektussal és felvilágosítással szolgál Pécsen fenti főigynökségünk, ugy kerületi felügyelőségünk.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

200 000 kg budapesti raktáron

POLDIKOHÓ

TÉGELY ACZÉL-GYÁR.

Ajánlja: keménység, szívósság és minőség egyenletessége dolgában a legjobb stajer- és angol gyártmányokat felülmúló

TÉGELY ACZÉLJÁT

(szerszámaczél) mindennemű szerszámok és műszerekre.

Különlegességek: Legkeményebb esztergáképek, marókorongok, magnesek, dróthuzó vasak. Kész vasuti-, hord- és tekeresrugók. Kovacsolt gépalkatrészek bármely nagyságban. Mindennemű keresked. aczélok. Kőfűrő-aczélok.

Központi iroda: **BÉCS, I., Krugerstrasse 18.**

Fők-iroda: **Lipese, Sheffield, Milano, Prága, Zürich és Moszkva.**

Iroda és dűsan felszerelt raktár: **BUDAPEST, VI, Teréz-körut 12. szám.**

Május 1-től fogva: **GYÁR-UTCZA 20. sz.**

200 000 kg budapesti raktáron